

նէ, ինչպէս որ պէտք է զգուի պատուած կամ աղտեղի հադուստ հադնելէ: Հաստատ կերպով սովրի ու միաքը դնէ որ չարքաշու թիւնը ամէն տեսակ հիւանդութեանց դէմ զօրաւոր նախապահեցողութեան ու կտրուկ դեղ է, մայր առողջութեան եւ դայեակ արիութեան. ուստի եւ թշնամի դառնայ փափկասիրութեան, մեղկութեան եւ ամէն տեսակ թուլութեան ու չափազանց հանգստութեան: Այսպիսի դաստիարակութեամբ միայն կրնայ շտկուիլ այն վնասակար եւ ամօթալի փափկասիրութիւնը՝ զոր տղայք կրնան առած լինել իրենց տղայութեան ժամանակը, իրենց առնել զանազան տեսակներ:

Գովելի դաստիարակութեան երկրորդ յատկութիւնն ալ պիտի լինի ըսինք՝ խոնարհամտութիւն. այսինքն այն առաքինութիւնը՝ որով մարդս իւր պակասութիւնները կճանչնայ, իւր չափէն դուրս չենք. կգիտնայ թէ մարդուս արժէք մը տուողը կամ ունեցած արժէքն աւելցնողը՝ միայն ուսմունքը, առաքինութիւնն ու աշխատանքն է, եւ ոչ թէ նիւթական հարստութիւնը, կամ սոսկ ունայն գիտութիւնը, կամ հեշտասէր փափկութիւնը: Այս խոնարհամտութիւնն ալ աւելի հարկաւոր է սովորեցնել միջակ հարստութեան տէր ու չքաւոր մարդկանց որդւոցը, որպէս զի ուսմունք եւ կրթութիւն առնելով՝ չրկարծեն նոքա թէ իրաւունք ալ կառնուն ուրիշներուն վրայ հպարտանալու, իրենց ծը-

նողքն ու ազգականները արհամարհելու, բանի չհաւնելու, մարդու չհաւնելու, յաջ եւ յաջեակ չնայելով՝ բերաններուն եկածը դուրս տալու, խելքերնուն փչածը խօսելու եւ դրելու. այլ իրենց չափէն դուրս չենք, եւ իրենց խոնարհամտութեամբն ու խոհեմութեամբն ու ծանրութեամբը ցուցնենք թէ իրենք ուսում եւ կրթութիւն առած մարդիկ են:

Այս երկու սկզբունքները, այսինքն չարհաշոքիւնն ու խոնարհամտութիւնը, թէ որ լաւ տպաւորուին վարժարանի մը աշակերտաց սրտին մէջ, այնուհետեւ չվախցուիր որ նոքա իրենց ընդունակութեանն ու ախորժակին յարմար պատուաւոր վիճակ մը չգրտենքն առնուի. չվախցուիր որ ազգին մէջ շատնան օրէ օր թեթեւամիտ երիտասարդներ, ինքնահաճ իմաստակներ, արհամարհոտ պարոնիկներ, բանի չհաւնող ու պարապ քալող անօթի . . . ներ, եւ այլն, եւ այլն: Այլ ամէն տեղ կտեսնուին այնպիսի ուսումնասէր, քաջ եւ բարեկիրթ երիտասարդներ որ ինչ վիճակի մէջ ալ մտնեն՝ պարծանք կլինին այն վիճակին, եւ վիճակը սրճափ ալ նուաստ երեւնայ՝ աղբիւր կլինի իրենց երջանկութեան եւ պատուոյ ու հարստութեան: Եւ այս կերպով միայն է որ ազգային վարժարանները ճշմարտապէս օգտակար կլինին ազգին եւ աշակերտաց, եւ նոցա ծնողացը գիտաւորութեանը՝ նպատակին կհասնին:

ՄՆԴՈՒ ԱՆԳԼԻՈՅ

Մնդու Անգղիոյ (toffetas d'Angleterre) ըսուածը շինելու համար, պէտք է օղիի մէջ ձկան սոսինձ հալեցնել ու բարակ վրձինով մը երեք չորս անգամ ցանցաւ սնդուի (ճանֆեսի) վերայ քսել: Նաո օգ-

տակար է այս երբոր մարդուս ձեռքը կտրուի կամ սկրդի. գործածելու համար՝ վերքին մեծութեանը չափ կտրելու է, կպցնելու առնա սնդուին կողմը պէտք է թրջել ու սոսնձին կողմով փակցնել:

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Ո՞րն է ամենէն բարերար հարուստը.

— Աշխատանքը, վասն զի սա միշտ պատրաստ է օգնելու նոցա որ իրեն կգիմեն:

Ո՞ր կլինը կարող է ինքզինքը ամենէն հարուստ համարիլ.

— Նա որ ունի խորտին առաքինութիւն, իդէման համեստութիւն, իլեղուին քաղցրութիւն, իձեռնին աշխատութիւն: